

Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΟΥ ΧΑΜΙΤ

Μιά φεβερή οργάνωση στη Κωνσταντινούπολη, στα χρόνια του «Ερμούβου Σουλτάνου». Έλληνες και Τούρκοι για την ασφάλεια του Πατισάχ. Ο αρχιευνούχος Όσμάν βέης και τα μπουτρωμένα του Γιλδί. Πώς ιδρύθηκε το τυπογραφείο «Οσμάνιές». Ένας άδιηγητος καταραστής. Μερικά από τα έιο και την πολιτεία του 'Αβδούλ Χαμίτ. Το χαρέμι του Σουλτάνου. Το τέλος του.

σεις στα πολυάρθρα μέλη της. Ο κύριος και υπέτατος σκοπός της 'Εταιρείας ήταν η πίστη στον σουλτάνο και η άποξη των μνημένων από κάθε άλλη 'Εταιρεία αντίστασης.

«Αμα οργάνωση καλά ή 'Εταιρεία, ο Χαμίτ έφροντιζε να χρισθεί στα ύπογια του Γιλδί, μιά μπουτρωμένη φυλακή, που έβλεπνόντο, χωρίς καμιά δση, οι συλλαμβανόμενοι ύποκτοι. 'Ατ' αυτούς οι σπουδαύτεροι μεταφέροντο νύχτα τόν Βόσπορο, όπου τους έκλειναν σ' ένα σαακι και τους έρχονταν στ' θάλασσα. 'Η φυλακή του Γιλδί είχε δέκα κλειδιά. 'Ατ' αυτά τόν ένα κρατούσε ο ίδιος ο 'Αβδούλ Χαμίτ, ένα άλλο ο πιστός του άρχεινούχος Όσμάν βέης και τα άλλα 8 ισάριθμα μέλη της 'Εταιρείας. 'Ο βασιλευτός Ριζά βέης — που καθόρθως στα πρώτα έτη της βασιλείας του Χαμίτ ν' άποχτηρή μωθήδω περιουσία — κρατούσε και αυτός ένα από τα δέκα κλειδιά.

«'Ο Ριζά βέης, όταν διαορίστηκε θαλαμηπόλος του σουλτάνου, δέν είχε ούτε γούσι. 'Υστερα όμως από πένα έτη έγινε ο μεγαλύτερος κτηματίας της Εβρουακής συνοικίας Πέντε. 'Ολοήληρα μέγαρα ήσαν δικά του. 'Ενας Γάλλος είχε ύπολογίσει την κτηματική περιουσία του Ριζά σέ 15 εκατομμύρια φράγκα! 'Ολος ο κόσμος ήξερε μέ ποιά τρόπο σχηματίστηκε ή περιουσία αυτή, και πρό πάντων τόν ήξερε ο ίδιος ο Χαμίτ, αλλά λίγο τόν έμελλε. 'Ο άσυνείδητος σουλτάνος ήθελε πλουσίους τούς πιστούς του και δέν τόν ένδιεφερε καθόλου άν έλισθεναν τόν κόσμο, και πρό πάντων τούς γαιοκτήνηδες.

«'Ο αρχιθαλαμηπόλος Όσμάν βέης ξεπερνούσε τόν Ριζά στάς μεθόδους της κλειψιάς, και επειδή ένθωριζε πολλά μυστικά του σουλτάνου, τά έξεμεταλλεύονταν γιά να βουτά ίσφαλλέστερα στό αυτοκρατορικό ταμείο.

«'Ο Χαμίτ είχε ξεχωριστή άδωνμία σ' αυτόν κ' όταν πέθανε, ο Χαμίτ ήταν άπαρηγόρητος. Στόν Πασιάνο «Χρόνος δημοσιεύτηκε τότε μιά μεγάλη και άποκαλιπτική βιογραφία τού Όσμάν.

«'Ο θάνατος τού αρχιθαλαμηπόλου τούτου — έγραφε ή Γαλλική έφημερίδα — είνε γεγονός, πού δέν πρέπει να περσθή άσχολιστάς. 'Η έπιρροή του ύπήρξε μεγάλη στις ύποθέσεις τού κράτους και ή ένέργεια του έπαίσε σπουδαίο ρόλο... 'Η καταγωγή τού Όσμάν ήταν ταπεινή και μπουτρωμένη. Στο παλάτι είχε μπη από παιδί και προστατευμένη όπό τή μητέρα του σουλτάνου τούσο, πού δλοι τόν έλεγαν «ο λαλής» (δηλαδή ο παιδαγωγός) τού Χαμίτ... Πεθαίνοντας άφησε περιουσία 50 εκατομμύρια φράγκα.

«'Ο Όσμάν βέης είνε και ο ίδιότης τού μεγάλου τυπογραφείου, πού λεγόταν «Όσμάνιές». Πρό 50 έτών μπορούσε κανείς να ιδή στην Σταμπούλ, κοντά τού μνημείο του σουλτάν Μαχμούτ, τις καμάρες ενός πηλοπού γανού, έρείπια πού όλοένα έφευγαν. Τό χάν αυτό ήταν άλλοτε περίφημο. 'Εκει μέσα έπιλοζέοντο οι άεσταταίμιοι τών Εβρουακών Αδών στην Πατισάχ, ως ιουσαφιζήδες του σουλτάνου. Μπροστά τού αδλόνα ήταν βαμνισιοί κήποι, πού έφταναν ως τή θάλασσα τού Μαρμαρά. 'Εκει ήσαν άραγμένες αι θαλαμηγοί τού σουλτάνου.

Στό χάν αυτό ο Σουλτάνος ο Μεγαλοπρεπής είχε έγκαταστήσει τόν πρώτον τού αρχιθρόνου Μαζευλιανού τής Αδνατίας, τόν περίφημο ένδεινο διπλωμάτη και συγγραφέα, πού έγραψε ώραιές σελίδες γιά τα Βυζαντινά μνημεία τής Πόλης.

Στά 1888 ο Όσμάν βέης έφάρμοσε τα ιστορικά αυτά έρείπια και στό μεγάλο αυτό γήπεδο (πού τού τόν χάρισε ο Χαμίτ), έχτισε τού μεγάλο τυπογραφείο πού άναπέοιξε. Τήν έποχή εκείνη τα Γερμανικά μηχανήματα είχαν πλημμυρίσει την Εβρουάχη. 'Ο Όσμάν βέης, λοιπόν, έφερε τυπογραφικές μηχανές από τή Λειψία και πολλοί Γερμανοί στοι-

χειοθέτες και πιστές εργάζονταν στό «Όσμάνιές, πού έσημείωσε σταδμό στη διάδοση τού Τουρκικού βιβλίου. 'Όλη ή τυπογραφική έργασία τού 'Οθωμανικού κράτους και τών διαφόρων 'Εταιρειών γίνονταν στό τυπογραφείο τού Όσμάν βέη και γι' αυτό τ' άλλα μικρά τυπογραφεία έκλείσαν.

'Από παντού, λοιπόν, μαζεύονταν χροσάρι στα χρηματοκιβώτια τού Όσμάν βέη, ο άποίος έχτισε σπίτι σε όλες τις συνοικίες τής Κωνσταντινουπόλεως, αλήθινά μέγαρα, από τα όποία είσέαζοιτε μεγάλα ένόκια. 'Ελεγε ότι όλα αυτά τά κέρδη τά είχε από τόν τυπογραφείο, όσα όμως ήξεραν τήν αλήθεια, γνώριζαν πώς ήσαν ή χροσοφόρες πηγές τού πλουτισμού τού.

'Εν τούτοις, στην Κωνσταντινούπολη ύπήρχε και τυπογραφείο τού κράτους, γιά τήν «Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως». 'Ο Όσμάν καθόρθως να μεταφέρει τα πιστήρια τού τελευταίου στό δικό του τυπογραφείο! 'Όταν έμαθε τήν πρξή, τού αυτή ο Χαμίτ, έθώμοσε πολύ, τόν βδρισε και έδωσε στους διαφόρους πασάδες τού θάρος να τού μιλήσουν ελεύθερα γιά τόν άπαστο αρχιθαλαμηπόλο τού. 'Αλλο τού δέν ήθελεν οι πασάδες. Φανέρωσαν λοιπόν τού σουλτάνο διαφόρες καταχρήσεις τού Όσμάν και έκαναν τόν Χαμίτ να γίνη έξω φρενών. Κατά διαταγή του, ο Όσμάν συνελήφθη τότε και έκλείσθη στην ίδια φυλακή πού κρατούσε κ' αυτός ένα κλειδί τής. 'Ενας σύγχρονος τού χρονογράφος έγραψε σχετικώς:

«'Όταν άπέθανε ο Όσμάν βέης, άπεδειχθή ότι ο θάνατός του ήταν ή μόνη έντιμος πράξις τής ζωής του!»

Αλλά τά σπουδαιότερα μέλη τής μυστικής 'Εταιρείας τού Χαμίτ, πού διατηρήθηκε ως τόν καιρό τής εκθρονώσεως του. Μέ τις άποφάσεις τής 'Εταιρείας αυτής χιλιάδες άνθρωποι έφυλακίστηκαν, έξαφανίστηκαν και πετάχτηκαν στα νερά τού Βοσπόρου, κλεισμένοι στό σαακι. Στά μπουτρωμένα της Χαμιτωκής 'Εταιρείας παλίνταρον έπίσης άπαρηκτές τραγωδίες. 'Αλλά, ή μυστική αυτή όργάνωση δέν καθόρθως να σώση τόν Χαμίτ. Κι' όταν στό ρολόι τής Μοίρας έσήμανε τόν τέλος τής βασιλείας του, καμιά δύναμις δέν μπόρεσε να τόν κρατήσει στό θρόνο. 'Επεσε οίκτρος και άξιολόγιος.

***

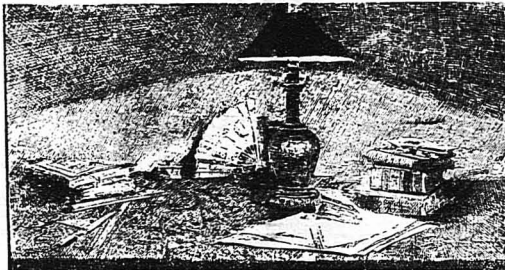
'Ο 'Αβδούλ Χαμίτ ήταν δίχως άλλο μιά από τις μεγαλύτερες φυσιογνωμίες τής 'Οθωμανικής Ιστορίας. Κοντόσωμος, άσθενικός, γεννημένος από μητέρα φτωική, μάλλον άσχημος, καθώρθως μολοπατάν να κρατείται στή ζωή με τήν τακτική διαίτα, πού έκανε. 'Ο Χαμίτ, όταν έγινε σουλτάνος, δέν έσφαξε τόν άδελφό του Μουράτ, κατά τή συνήθεια τών άλλων σουλτάνων. 'Η 'Οθωμανική Ιστορία άναφέρει πολλούς

τέτοιους πριγκιπικούς φόνους, άλλ' ο Χαμίτ δέν άκολούθησε τήν...παράδοσο. 'Εκλεσε άπόλυτα τόν Μουράτ σ' ένα παλάτι, κοντά τή θάλασσα, πού πλούτισε τόν χαρέμι με πολλές ώραιές γυναίκες τής 'Ανατολής και τόν άφησε εκεί ως τόν θάνατό του. Γιά τούτο έθεωρήθη αγαθόψυχος. 'Όσο τόν γνώσαν — μ' ήλι τή φήμη τού άμωδούρου, πού θα τόν άκολούθησε στην Ιστορία — λένε ότι ήταν εκ φύσεως αγαθός, άλλ' άναγκαζόταν να προβήναι σε καταδιώξεις και άμαδικές στραγές, γιά να έξασφαλίση τή ζωή του και τού θρόνου του. 'Από τή μιά μεριά διέταξε να σφάζουν τόσες χιλιάδες 'Αρμενίους κ' από τή άλλη να μοιράσουν τόσες χιλιάδες φουμά στους φτωχούς τής πόλεως, ένδειξορήτως φυλής και θρησκευματός! Δέν τού άρεσαν ή μεταρρυθμίσεις, γιάτι αυτές προκάλοιν έπαναστάσεις. Και ο Χαμίτ καταλάβαινε ότι μιά έπαναστάσις, ακόμη και όταν πνίγεται στό αίμα, είνε πάντοτε ζημία γιά τόν ήγεμόνα.

—'Εγώ είμαι συντηρητικός, έλεγε.

Δέν ήταν φιλόφρωνος. Καθόρθως όμως να έλαττώσει σημαντικά τά έξοδα τού χαρέμιου του. 'Ηταν προσοπικός ύπερ τής μονογαμίας: αλλά, γιά να μην παραβιάσει τά πατροπαράδοτα έθιμα, έφαιλε να έχη τέσσερις νόμιμες γυναίκες και να διατηρή πολυάρθρο χαρέμι. Κάθε χρόνο, τήν επέτιο τών γενεθλίων του, ή κυβερνήσις τού έκανε δώρο ένα ώφαιο κορίτσι. Κάθε νέα τούφομος τού σουλτανικού χαρέμιού άποχτούσε άμέσως τού δικαίωμα να έχη δικό τής διαμέρισμα, να τήν ύπηρετούν τέσσερις έννοικοι και έξη σπάδες, να έχη άλογα, άμύξια και ματούσις. 'Ετα μεγάλας διαρκώς ο άριθμός τών γυναικών τού χαρέμιου και τα φοβερά έξοδα τού σουλτάνου.

'Ο Χαμίτ συνήθιζε να παντρεύη τις γυναίκες τού χαρέμιου του με διαφόρους αλλοκούς. Τις πρώτες γυναίκα και ο γαιμολό έπροθυμοποιόντο πώς να τις προτοπάρη! Αλλά όμως δέν λιγόστευε τόν άριθμό τών γυναικών, γιάτι έκείνος πού έπαυρε γυναίκα από τού σουλτανικό

χαρέμι είχε την υποχρέωση, σε πρώτη ευκαιρία, να του προσφέρει μία νέα και όμορφη αγκυρά, για να βρίσκεται πάντα συμπληρωμένος ο άρθρος του χαρμιού, που δεν επέτρεπε ποτέ να είναι λιγότερος από 300 ... Τριακόσιες γυναικες είχε το χαρέμι του Χαμίτ ...

Τα πρόσωπα της Αλής του Χαμίτ, στα χρόνια της δόξας του, ήταν 6.000, χωρίς να λογαριάσουμε το υπηρετικό προσωπικό και τους άνδρες της φρουράς του. Κάσμος δολοφόνων, ληστών, έφίετρο μέσα στο απέριτο Γιλδίξ. Το καστιχο των εξόδων του γράφει ότι εχρηιάζονταν κάθε μέρα χίλιες οκάδες ψαριά, 6 χιλιάδες οκάδες ψωμί, 150 οκάδες ρύζι, διακόσιες οκάδες ζάχαρη για τον καφέ και τα γλυκίσματα ...

***

Μιά Γαλλίδα, που έζησε αρκετόν καιρό στο Γιλδίξ ως δασκάλα της Γαλλικής στα παιδιά του σουλτάνου, περιγράφει ως εξής την αυτοκρατορική κουζίνα :

«Ο προϋπολογισμός της κουζίνας ήταν κολλοσιαίος. Για να σχηματίσει κανείς ιδέα, πρέπει να σκεφθεί σοφάρα την Τουρκική παροικία, που λέει ότι «άπο τα ψίχουλα του σουλτάνου τραπέζι μπορούν να χορτάσουν κάθε μέρα δυο χιλιάδες άνθρωποι». Τα μαγειρεία τα Γιλδίξ είχαν έκτασι 3.000 τετραγ. μέτρα, και μέσα σ' αυτά υπηρετούσε δολόκληρο στράτευμα μαγειρών και σερβιτόρων. Όταν ο Χαμίτ έδινε διαταγή να παρατεθί το γεύμα, ο αρχιμαγειρής έφερνε το άσημητο τραπέζι και οι σερβιτόροι έβάζαν επάνω όλα τα φαγητά στη γραμμή. Τότε ο σουλτάνος έπαιρνε πότε από το ένα πιάτο και πότε από το άλλο. Τέλος έφτανε στα πιάτα, που έφεραν γύρω την έπιγραφη «Γλύκες του Παραδείσου» και ήταν γεμάτα από γλυκίσματα Όθωμανικής κατασκευής, σε μεγάλη ποικιλία και γαρνιρισμένα με διάφορα ρητά του Κορανίου, καμωμένα από ζάχαρη, σοκολάτα, μαρμελάδες κλπ.

»Όταν ο σουλτάνος χόρτασε, του έφεραν τόν καφέ, έπειτα ζαπλώνονταν σ' ένα μαλακό ντιβάνι και άφηνόταν σε ρεμβασμούς.

»—Κάνω κέφι !... έλεγε ο ίδιος.
»Κανείς δεν μπορούσε να του διακόψη το κέφι αυτό, και ο κόσμος να χαλούσε.

»Παρ' όλη όμως την πολυτέλεια που τον έκύκλωνε, ο σουλτάνος περνούσε άπλουστα τα ην ζωή του. Σηκώνονταν πολύ πρωί, έπινε ένα φλυτζάνι καφέ και άρχιζε να κανίλη τσιγάρα, το ένα πάνω στο άλλο. Έπειτα καταίνονταν στις υποθέσεις του χαρμιού, που ήταν πολυάριθμες, και τέλος έπηγαινε στο Σελαμλίκ, δηλαδή στο προσκύνημα... Του άρεσε να περπατάη στον άπεριτο κήπο του Γιλδίξ και να βλέπει τις έπιγραφές, που σχηματίζαν τα λουλούδια, τεχνικά φυτεμένα στα παρτέρια, ή να πηγαίνει περίπατο με τη βάρκα στη λίμνη.

»Ηθε έμως η επανάστασις τόν Νεοτούρκων και ο Χαμίτ έχασε το θρόνο του και μαζί με αυτόν τις απολαύσεις του και τις τριακόσιες γυναικες του.

Στις 14 'Απριλίου 1909 η 'Εθνική Συνέλευσις τόν εξόρισε στη Θεσσαλονίκη, όπου τόν έλειπον στην έπανη 'Αλατινί. Η περιουσία του, ανερχόμενη σε 25 εκατομμύρια Γαλλικά φράγκα, κατεσχέθη, για να πληρωθούν τα πολλάχθιστα θύματα της καυοδικήσεως του. Στη Θεσσαλονίκη ο έκπτωτος σουλτάνος έμεινε φυλακισμένος δυο χρόνια. Έπειδή όμως τότε έγιναν μερικά πολιτικά γεγονότα και ο Νεοτούρκος έφροβόταν μίν δρατετεύση, τόν έβαλαν στη Γερμανική φυλακίδα «Λορελάι» και τόν μετέφεραν σ' ένα χωριό του Βοσπόρου, το Μπευλιζμετι, όπου και πέθανε, χωρίς καμιά γυναικα στο πλευρό του, με τη συντροφιά ενός γέρονι ύπρηφτη του, τόν Φεβρουάριο του 1918.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Ο «κεράμιδης» και ο «κόρις» της ιτιάς είναι μικρά έντομα, τα όποια τρέφονται και τα δυο άπ' τόν χυμό τών φύλλων της ιτιάς.

Όταν σπάσει έναν κεράμιδωκα με το δακτύλο σας, έλος ο άέρας γύρω ενδιόζει από γλυκότατο μύρο, σαν τού τριανταφυλλίου. Κι' όταν σπάσει έναν «κοριθ» της ιτιάς, είναι άδύνατον ν' ανθήξετε στην άπαισία δισωθία του ...

Δέν είναι λοιπόν παράδοξο πώς από τόν ίδιο χυμό τα δυο αυτά έντομα θηλάζουν το μίν πρώτο τις ευδοότερες ούσεις, το δέ δεύτερο τις πό δισωθίες ;

***

Η καθαριδής και η μελόη πάλιν, δυο γνωστά κολεόπτερα έντομα, μετατρέπουν σε φοικτό δηλητήριο τόν άκαχο χυμό της μελιάς, τόν όποιο θηλάζουν για τροφή. Ο έννοοσιμος μάλιστα του Νέρωφωσ Κάσινος αποκτόνησε πίνοντας νερό, μέσα στο όποιο είχε μουσκέψει επί άρκητη ώρα λίγες καθαριδές.

**Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ
ΤΟ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΛΑΧΕΙΟ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,"**

Έπειδή, λόγω βλάβης του αριθμητήρος, δεν έγιναν αι 21η και 22α κληρώσεις του Έβδομαδιαίου Λαχειού μας, κατα την 24ην κληρώσιμ θα δοθούν διπλά δώρα, όπως έγγραψαμε και στο προηγούμενο φύλλο.

Είς την 24ην κληρώσιμ του Έβδομαδιαίου Λαχειού μας, ο 1ος και ο 2ος άριθμοί θα κερδίσουν δολόκληρον τήν σειραν τών βιβλιών της Βιβλιοθήκης του «Μπουκέτου».

Δεκαοκτώ κατά σειράν άριθμοί θα κερδίσουν από ένα άντιτυπον του μυθιστορήματος «Ο Καπετάν Φάντασμα».

Έπίσης πάντες οι άριθμοί, οι λήγοντες εις τα δυο τελευταία ψηφία του 1ου και 2ου άριθμού θα κερδίσουν από ένα 'Ημερολόγιον του «Μπουκέτου», όποιουδήποτε έτους θέλουν οι κερδίζοντες αναγράφουν.

Οι εν 'Αθήναις κερδίζοντες θα φέρνουν το φύλλο με το εν αυτόν δελτίον της Γραφείας μας και θα παίρνουν τα δώρα των. Οι εν ταίς 'Επαρχίαις θ' αποκόπτουν και θα μάς στέλνουν τα δελτία των και θα λαμβάνουν τα δώρα των με το Ταχυδρομείον ή μέσω τών Υποκατορτιών μας.

Κάθε αναγνώστης δύναται ν' αγοράζη και δυο και τρία φύλλα, για να έχη περισσότερες έλλειψες κέρδους.

Τα αποτελέσματα τών κληρώσεων δημοσιεύονται κάθε εβδομάδα στα φύλλα του «Μπουκέτου».

Οι κερδίζοντες πρέπει να σπεύδουν να παραλάβουν τα δώρα τους εντός τριών μηνών, άλλως δεν εϋθνομέθα σχετικάς.

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Δημοσιεύομεν και σήμερα την συνέχισιν τών ονομάτων τών τυχερών του Έβδομαδιαίου Λαχειού του «Μπουκέτου» :

- Οι κ. κ. : Θ. Φιλόσοφος, 'Αράχωβα Δεδαβιάς, Δ. Ζαφειρόπουλος 'Αθήναι, Δ. Καραμπίτης Θεσσαλονίκη, Γ. Σουλταής 'Αθήναι, Πάνος Σαρασάπουλος Χαλκίς, Εύαγ. Φοδαβίης 'Αθήναι, Δ. Μελετινός 'Αθήναι, Δ. Γύσας Χαλκίς, Α. Κομιστής Καβάλλα, Η. Κεφαλάς Πειραιεύς, Π. Σαμοθράνης Συρία, Μαρία Χριστουλάκη 'Αθήναι, 'Αθ. 'Αθανασίου Πάτρας, Κ. Βλασσόπουλος 'Ιθάκη, Μαρία Τουταδάκη 'Ιεράπετρα Κρήτης, Νότα Σκουλάκα Καλλιθέα, Όλγα Μακροδού Θεσσαλονίκη, Ιϋλιή Ραϊνούδου Κέρκυρα, Π. Ζαχαριάδης Σάμος, Σ. Κωσιμάτη Πολύγωνον, Μ. Σαρακανός Δράμα, Θ. Παταγεωργίου 'Αθήναι, Ρ. Καραμυλάκης 'Αθήναι, Δ. Χατζηματοστόλου Ποδράδας, Γ. Διακίνας Δράμα, Δ. 'Αποστόλι 'Αθήναι, Γ. Πριόνος Χαλκίς, Α. Καρακίτης Καβάλλα, Ν. Τήγιος 'Αθήναι, Κ. Τριόβας Κομοτηνή, Ι. 'Αθανάσιος Σιδηρόκαστρο, Κ. Τσιβιριώτης 'Αθήναι, Σ. Σωκρατίδης Θεσσαλονίκη, Μ. Παλαβίδης Χιος, Κ. Ραζόπουλος 'Αλαμάνια, Κ. Μουσοφής Κέρκυρα, Κ. Ζαφειρόπουλος Καλυόνερα, Ουρανία Ρόκου Θεσσαλονίκη, Νίτσα Γαντζέ 'Αγία Παρασκευή, Θρ. Παπαβασιλείου 'Αργος, Μαίρη Βογιαζίδου Θεσσαλονίκη, Ν. Παπακοσιάς Νέα Σμύρνη, Ν. Μιχαηλίδης Βύρων 'Αθήναι, Ι. Κατζηνικολής Πειραιεύς, Δ.Κουράκος Σάρπη, Σπύρος Παραδάς Κέρκυρα, Εύδ. Μελακατέ Νέον Φάληρον, Μ. Μαρκιάδης 'Αθήναι, 'Αλεξάνδρα Στινή 'Αθήναι, Γ. Σπυριδής Καλλιθέα 'Αθήνων, Ειρήνη Καρβούλη 'Αθήναι, 'Ανδρέας Λαγγίδης 'Αθήναι, Κ. Σταματοπούλος 'Αθήναι, Δημ. Σταμούλης Λάρισα, Εύαγ. Γιωταρές Νεμέα, Κ. Κερασσιώτης Τρέκαλα, Δ. Μπακούλας 'Αθήναι, Ι. Παταγεωργίου Αίλινα Μεσσηνίας, Ι. Κοζομάς 'Αθήναι, Ι. Παδόβας Κέρκυρα, Σ. Ζώτος Βόλος, 'Ανδρόκρητη Πέτα 'Αθήναι, 'Αρτεμης Ζυγοφύτη Μυτιλήνη, Κ. Νικολακάκης 'Ηράκλειον Κρήτης, Ι. Καζοβιάς 'Αθήναι, Β. Πεταλάς 'Αθήναι, Μ. Στεργανούλιος Ναύπακτος, Ν. Φιταλίας Πειραιεύς, εκέρδισαν άνά έν 'Ημερολόγιον του «Μπουκέτου», και ο κ. Ν. Κατετινάκης 'Αθήναι, ένα τόνον του θαυμασιού ρομάντζου του Φεβάλ «Ο Καπετάν Φάντασμα».

ΠΑΝΣΕΔΕΣ

Ένας νάνος άπάνω στους δώσιωσ ενός γίγαντα βλέπει πό μικρά άπό τόν γίγαντα. Β. Ούγγρα

***

Όχι, δεν γεννώνται σήμερα οι σοφοί άποσ τα μαντιόρα, αλλά γίνονται τέτοιοι με τόν άπαιτούμενο καιρό και κόπο. Α. Κορ α ής

***

Κάθε άνδρας έχει τρεις χαρακτηήρες : Αυτόν που έχει, αυτόν που δείχνει κι' αυτόν που...νομίζει πως έχει. Α. Κάρο

***

Γιά να ζή κανείς ειρηνικά με τούς άλλους, δεν άρκει να μίν ανακατεύεται στις δουλειές τους : Πρέπει άκόμα να δέχεται ν' ανακατεύονται αυτοί στις δουλειές του... Φερρον